

K O B R A

KULTURNÍ OBČASNÍK REGIONÁLNÍCH
AUTORŮ

LISTOPAD 2010 *** ROČNÍK XI. *** ČÍSLO 11

Cítát inspirující:

Knihkupectví je jeden z mála důkazů, že lidé stále myslí.

Jerry Seinfeld

NĚCO O KOBŘE ... (k 10. narozeninám)

Kobra

je vlajková loď našeho spolku,
se vším všudy.

Kobra je rádcem,

pomocníkem a přítelem
(dokonce jsem slyšel,
že i přítelkyní ... do postele).

Ať obšťastňuje dál

zájemce o literaturu
nejen na Jičínsku,
ale díky internetu
i mnohem
a mnohem
dál.

Václav FRANC

KOBRA MÁ NAROZENINY ... DESET

Původně jsem si myslel, že listopadový úvodník sestavím z ohlasů přispívatelů na náš časopis (dokonce jsem chtěl dělat i přílohu), ale ohlas nepřišel žádný (přes dvojí výzvu v minulých číslech), takže jsem u dortu s deseti svíčkami zůstal nakonec sám. Možná je to smutné, když za deset let vydávání, po více než stotřiceti číslech či přílohách (toto je 121 řádné vydání Kobry, dále vyšlo 9 čísel či příloh silvestrovské Kobry, 4 přílohy z Martinské poetické jeseně, 2 z Jičínského poetického jara, 1 číslo k 5.výročí a 1 číslo k vydání almanachu v roce 2008, přesně tedy 138 (!), nepřišel ani jeden ohlas, ani záporný, ani kladný!

Je trochu smutné, když tady s pomyslným pugetem v ruce stojím sám, ale je to tak. Kobra je moje dítě, já si ho piplám a bude záležet na mně, jak dál poroste. Jestli ještě bude růst a jak dlouho.

Dovolte mi tedy, abych si vypomohl aktualizovanou odpovědí na otázku, kterou jsem si položil při 5.výročí Kobry v listopadu 2005. Na odpovědi bych nic neměnil stejně:

Novinář: Jak dlouho vydržíš vydávat Kobru?

Šéfredaktor – Bohužel odpověď asi nikdo nezná. Někdy si říkám, hlavně v poslední době, kdy je času z rodinných důvodů, čím dál tím míň, že to už je asi poslední číslo, ale pak přijde další měsíc a já zase sedím u počítače, zanedbávám vlastní tvorbu a utěšuji se, že to má pořád ještě nějaký smysl, i když „nevděk světem vládne“! Držte mně pěsti, abych vydržel. Víte, když si prohlížím svazek těch deseti ročníků, říkám si, že vlastně píší kroniku LiSu. A příjemné teplo prostupuje celým tělem.

Shodou okolností slavíme v listopadu 2010 ještě jedno výročí, vychází totiž již po padesáté ČAJ. Od podzimu 2002 se v něm představilo mnoho hostů, známých či začínajících autorů. Pro některé to byla dokonce vůbec první možnost publikování svojí tvorby.

Dvojí výročí našich periodik uzavírá letošní rok naplněný oslavami 20.výročí trvání spolku!

Shodou okolností v prvním čísle Kobry vyšla na úvodní straně báseň Pavla zemana Až se budu vracet. Dnes vychází opět, bohužel ne jako připomenutí průkopnických dob, ale jako rozloučení s jejím autorem. Takže další důvod ke smutku.

Výročí bývají smutná, čím je člověk starší, tím víc si třeba na Vánoce či Nový rok uvědomuji, jak stárnu, kolik lidí jsem ztratil navždy, co bych

měl ještě udělat a co jsem nestihnul a už asi nestihnu. Tak proč by mělo být veselé právě i výročí KOBRY a ČAJE?

Ale abych nebyl jen pesimistou, ve výroční Kobře najdete třeba i reportáž mladé autorky z akce v Broumově, takže třeba i blýskání na lepší časy, že jednou „vstanou noví bojovníci“ (stejní blázni jako já), kteří ponесou prapor dál.

Pozvedám číši vína, vidíte aspoň v něčem mám výhodu, jsem tady sám a můžu vypít celou láhev sám, až do dna. Prý tam je pravda. Třeba se tam dozvím i to, proč nikdo jiný nepřišel.

Tak tedy NA DALŠÍCH DESET ... (příliš hlučné samoty)!

Václav

VÍTE, ŽE ...

- V „Knižních novinkách“ (ročník IX, číslo 19/2010) najdete články a fotografie Bohumíra Procházky o Polabském knižním veletrhu („V Lysé hasiči, teplo – a knihy“) a o setkání ve Vimperku („Vimperské Houštiny“).

- V dalším čísle Psahlavců (ročník V., číslo 1, 9/2010) je v článku Jany Jiráskové „Z Literární Vysočiny dávno UŽ JSME DOMA“ zmínka o účasti LiSu. Zároveň je zde uveřejněna i oceněná povídka Václava France „Promiň, Michale ...“.

- Draga Zlatníková vystoupila v Praze v galerii Cesty ke světlu na večeru poezie „Souznění“, kde představila svoji novou tvorbu a překlady. Akce se konala ve středu 20. října 2010 v Praze 4, Zakouřilova 955/9. Další informace na www.cestykesvetlu.cz

- Bohumír Procházka společně s Lenkou Kubínovou vystoupil ve středu 20. října 2010 v Lázních Bělohradě s programem o Karlu Hynku Máchovi.

- Václav Franc získal čestné uznání na Mělnickém Pegasu 2010 v kategorii D za soubor básní „Prázdný rám budoucnosti“. Ve sborníku byla uveřejněna Francova báseň „Konce cest ...“.

- Hana Runčíková se zúčastnila Dnů poezie v Broumově ve dnech 22. až 24. října 2010. O této akci se můžete dozvědět více v této Kobře

nebo na stránkách Místní kultury či dalším čísle Knižních novinek.
Fotografie z akce na:
http://francescafarniente.rajce.idnes.cz/11._Dny_poezie_v_Broumove_22.-24.10.2010/

P.S. Pokud se dozvíte o nějaké soutěži, možnosti publikování nebo jiné akci, která by mohla ostatní literáty zajímat, informujte mě a prostřednictvím Kobry i další členy. Přivítám i další literární práce, názory na kulturu i v širším slova smyslu a třeba i na Kobru samotnou.

Informujte o akcích, výsledcích na soutěžích, nemůžu všechno stihnout! A je škoda nepropagovat se a zároveň pro historii nebo jen třeba pro sestavování dalších sborníků, aby náš výčet byl neúplný.

Václav

ZÁPIS ZE SCHŮZKY – 20.října 2010

Ve středu 20.října 2010 se konala v hudebním oddělení KVČ v Jičíně schůzka LiSu, které se zúčastnilo celkem sedm členů či sympatizantů (Jindra, Zákoutská, Pluhařová, Jebavá, Teslík, Franc, Žantovský).

Hlavní náplní byla příprava programu na Den poezie. Vzhledem k řadě nejasností bylo nakonec rozhodnuto (a po dalších meilech) takto, že se sejdeme ještě jednou **na schůzce ve středu 3.listopadu 2010 v 16:30 hodin v knihovně**, kde bude celý program definitivně dotvořen. Přineste s sebou text, který budete o týden později číst.

Dále jednotliví přítomní informovali o nejrůznějších akcích, např. Franc o Mělnickém Pegasu, Pluhařová a Jindra o exkurzi dějepisného semináře ze ZŠ Kopidlna v Sobotce.

Schůzka skončila v 18:15 hodin.

Zapsal Václav

ZÁPIS ZE SCHŮZKY – 3.listopadu 2010

Ve středu 3.listopadu 2010 se konala v KVČ v Jičíně schůzka LiSu, které se zúčastnilo celkem sedm členů či sympatizantů (Jindra, Zlatníková, Pluhařová, Jebavá, Procházka, Franc, Benešová).

Hlavní náplní byla příprava programu na den poezie.

Dále jednotliví přítomní informovali o nejrůznějších akcích, např. Procházka (akce ve Vimperku, Knižní veletrh v Havlí. Brodě, vystoupení v Lázních Běláhoř), Zlatníková (čtení v Praze).

Členové vzpomenuli na zesnulého Pavla Zemana.

Schůzka skončila v 18:15 hodin.

Zapsal Václav

**Literární spolek LIS a
Knihovna Václava Čtvrťka v Jičíně**
pořádají v rámci
Festivalu české a mezinárodní poezie
na počest 200.výročí narození
K. H. Máchy

Den poezie 2010
program autorských čtení
„TOULKY S MÁCHOU,“
na který si Vás dovoluují pozvat
ve středu 10.listopadu 2010 v 18 hodin
do hudebního oddělení Knihovny Václava
Čtvrťka v Jičíně.

Pro vzpomínku na nezapomenutelného jičínského občana Josefa
Štefana Kubína rozhodli jsme se již patnáctým rokem udělit

JIVÍNSKÉHO ŠTEFANA
za pozoruhodný kulturní počín roku 2010
a za dlouholetou kulturní činnost

Nechceme, aby některé z bohulibých konání zůstalo nepovšimnuto.

Rádi pozveme všechny navržené k popovídání, rádi všem
poděkujeme. Těšíme se, že čtenáři naší výzvy zavzpomínají na to, co
hezkého se v roce 2010 v kultuře na okrese událo, a přispějí k
nominaci. Návrh na Štefana může provést každý, stačí uvést jméno a
adresu nominovaného

(jednotlivce či skupiny) a stručné zdůvodnění, kategorii, jméno a
adresu navrhovatele. Své návrhy zasílejte do 31. 12. 2010 na adresu
koordinátora Štefanské komise Bohumíra Procházky, Sokolovská
367, 506 01 Jičín. E-mail : prochor.jc@tiscali.cz, tel. 493 523 492. V
nominaci je třeba uvést, zda se jedná o dlouhodobé zásluhy (za
nejméně 5 let činnosti) nebo kulturní počín za rok 2010.

Štefanská komise & Nadační fond Jičín město pohádky
& Knihovna Václava Čtvrťka Jičín & Město Miletín & Prochoroviny

Petra BATÓK – A PAK UŽ JEN TMA

Nakladatelství Labyrint v roce 2008

V hlavní roli ALKOHOL, tak by se dal nazvat podtitul knihy, o které vám tentokrát chci povědět. Autorka si zvolila sice ne nové téma, ale tím, že na něj nahlíží v krátkých epizodách pohledem různých aktérů (Honza, Jarka, Věra, Evi a jiní), dává mu mnohvrstevný rozměr a především ukazuje, kam až můžou ty tzv. pravdy jednotlivých aktérů vyústit. I dobrá vůle může ničit, sobecké představy o vlastním světě, sliby a nesplněné naděje, o tom všem novela A pak už jen tma je.

V rodině bez otce žije matka Věra se dvěma postupně dospívajícími dětmi, starší Jarkou a mladším Honzou, hledajícími náhražku rodinného štěstí u němých tváří. Věra prochází životem s řadou šrámů, stíhá partnery a nachází stále stejné typy problematických alkoholiků, kteří ji nejen nepomůžou, ale stahují do dalších problémů. Přicházejí problémy v práci, s pubertální dcerou, ale především s matkou vdovou, která svoji láskou vlastně ještě přilévá olej do ohně dalších hádek, alkoholických výstupů. I dobře míněná pomoc se nakonec obrací proti těm, co chtěli pomoci. Bludný kruh se roztáčí až přichází záchranná brzda protialkoholické léčebny, ale ...

Nakonec nechme odcitovat autorku ukázkou, na které uvidíme rozvoj nevinné lásky k alkoholu: viz str. 22 - „To ti to víno tak chutná? Zeptal se mě jednou malej. Nechutná mi, vůbec mi nechutná. Piju ho jako hořkou medicínu, protože pomáhá. A proč bych si nedala? Jsem matka dvou krásných dětí a úspěšná úřednice.“

str. 189 - „Příběh o alkoholu nemůže nikdy skončit dobře. Alkoholismus lidí mění a postižení jsou jím všichni: alkoholik, rodina, přátelé.“

Zajímavostí knihy je i skutečnost, že autorka vymyslela i několik závěrů, ale viz výše – žádný není dobrý či optimistický, je jen méně špatný, a tak si dovolím použít slova autorky, viz str. 189 - „Když potkáte někoho, kdo pije, vezměte nohy na ramena.“

Knihu mladé autorky Petry Batók (1979) jsem si přečetl se zájmem, dovedl bych si ji představit i jako televizní inscenaci nebo film. Autorka vystudovala Literární akademii – SVŠ Josefa Škvoreckého a její prvotina je příslibem do další tvorby.

Václav

ČAJ č. 50 – ELIŠKA KOPPOVÁ A ALEŠ MISAR

Dostává se k vám padesáté číslo Časopisu autorů Jičínska (= ČAJ). Uběhlo dlouhých osm let od vydání prvního čísla, tedy v počátcích s periodicitou dvakrát do roka. Dnes ČAJ vychází každý měsíc. Představilo se v něm za tu dobu 57 hostů (včetně těch dnešních), mnoho „domácích“ autorů a dal jsem příležitost i nadějným školačkám a školákům. V tomto čísle v závěru najdete i stručnou rekapitulaci.

Co říci k onomu malému výročí? Jsem rád, že právě v ČAJi publikují někteří autoři poprvé svoje příspěvky, že vidí svoje dílko vytištěné na papíře.

Jsem rád, že mám stále velkou zásobu nových autorů, kteří chtějí přispět do ČAJe, ať jsou to i autoři známí, vydávající vlastní knihy.

Jsem rád, že jsem vedle českých autorek či autorů mohl představit i literáty ze Slovenska, Polska či Maďarska.

Nejsem rád, že domácí autoři se k ČAJi chovají mnohdy macešsky, takže zatímco mám již nyní v zásobě další přispívatele v roli hostů, od místních autorů je příspěvků jako šafránu a mnohdy musím, ač bych dal příležitost raději ostatním, sahat do svého archivu a uveřejňovat i svoje starší věci.

Jsem rád, že ČAJ bude vycházet i v příštím roce, i když nevím, jestli se mi podaří udržet měsíční periodicitu vydávání. V každém případě bych chtěl ČAJ obohatit třeba i o rozhovory s autory či anketami na různá témata.

Jsem rád, že mám stále dost nápadů na to, jak ČAJ zlepšovat.

Jsem rád, že mám i dost čtenářů, třeba i těch na našem netu www.ikobra.cz, kteří mně posílají meily, pokud se ČAJ opozdí.

Jsem rád, že v dnešním jubilejním čísle mohu do naší ČAJovny uvést další dva hosty, a to pražskou autorku Elišku Koppovou, která vydala dvě knihy a její uveřejněná povídka *Saladus* je z další připravované publikace. Básníky zastupuje nymburský Aleš Misař, autor tří básnických sbírek. Doufám, že na to jubileum je to opravdu reprezentativní výběr.

A protože jsem vám všem chtěl dokázat, že jsem obojživelník, zařadil jsem i já svoji tvorbu (poezii i prózu).

Budu rád, když mi napíšete, co vám na ČAJi chutná, čím by jej bylo možné vylepšit, ochutit, osladit.

Tak dobrou chuť, vlastně DOBRÉ POČTENÍ!

Václav

PAVEL ZEMAN PhDr.

* 7.října 1942

+ 24.října 2010

Případla na mě nelehká povinnost, abych se jménem našeho spolku rozloučil s naším členem Pavlem Zemanem, který zemřel v neděli 24. října 2010 ve věku 68 let. Na úmrtním oznámení najdeme Wolkrův verš o tom, že „Až umřu, nic na tomto světě se nestane a nezmění, ...“, ale svět bude chudší o jednoho básníka. Neboť Pavel byl člověkem s poetickou duší.

Svoje dětství prožil ve východočeském městečku Chocni. Po absolvování Jedenáctileté střední školy ve Vysokém Mýtě vystudoval obor čeština – ruština na Pedagogickém institutu v Pardubicích. Jako učitel pak působil na různých stupních a typech škol v Kopidlně, v Jičíně, Nové Pace, Hradci Králové, Chomuticích a Novém Bydžově. V roce 1987 získal titul PhDr. na FF UP v Olomouci.

Zakotvil v Jičíně, kde se oženil a měl dvě dcery, Dana je členkou našeho spolku a „básnické střevo“ podědila po otci. Do spolku přišel v roce 1991 a podílel se na almanaších Pod Valdickou branou (1992), Kroky a klopytání (1994), Mýma očima (1997), Deset let (2000) a Striptýz duše (2001). Další básně vyšly v nejrůznějších sbornících ze soutěží, kde získával ocenění (např. Literární Varnsdorf „Nemůžeš zadržet oblaka“) či novinách či regionálním tisku (např. Český ráj, Almanach začínajících autorů atd.) a sbornících ze setkání českých a polských básníků v Broumově.

Společně se mnou vydal v roce 1999 samizdatovou sbírku poezie „Mezi stíny“. V edici LiSu Profily vyšla v roce 2000 jeho sbírka Až se budu vracet. Jeho největším literárním počinem byla sbírka Mé dny – mé noci, která vyšla v roce 2004 v nakladatelství Alfa – Omega Dobřejovice.

Byl aktivním členem spolku do roku 2006, ale pak se vzhledem k nemocnění našich akcí nemohl zúčastňovat.

Pavlovým nejčastějším námětem tvorby (alespoň mně se zdá) je podzim, jak symbolicky nás opouští právě v tomto ročním období. Na ukázkou jsem vybral dvě Pavlovy básně, jedna je podzimní a druhá nás

vrací do vzpomínek. (Slibuji, že se k jeho tvorbě vrátím delší ukázkou v některém z dalších čísel ČAJe.

Neboť na Pavla Zemana budeme vzpomínat prostřednictvím odkazu, sdíleného světu v jeho charakteristických básních, stále.

Společně s Jiřím Wolkrem musím napsat, že zpráva o skonu Pavla Zemana způsobila „... že se moje srdce zachvělo v rose, jak k ránu květina.“

Václav

Až se budu vracet

... až se budu vracet
do pohádkové zahrady
ze světa porad
a třídních knih
odbočím z dálnice
na jednosměrku domů
nebudu počítat
se třemi přáními
mám jediné:
ponořit hlavu
do tvých dlaní
cítit laskavost
i přísnost
jak umíš kouzlit
jenom ty
čas chytit za šos a omluvit
se
za věčné klukovství
pak jít s tebou
na zahrádku
pod keřem
vyhledat draka
- Dětství
z vybělených špejlí

Podzim pohladil
lesy, stromořadí, háje
červeně a žlutě maskován
neslyšně chodí krajem

průzračné dálky
do očí vsají se
(v opakování sterém?)
vzpomínám na sliby
z léta - před večerem

po kapsách nosím
pírka divokých kačen
jak víno chci být
lisován a stáčen

Podzimní vyhlášení již 16.ročníku literární soutěže „Mělnický Pegas“

Podzimní vyhlášení již 16.ročníku literární soutěže „Mělnický Pegas“ proběhlo ve zdejší Masarykově kulturním domě v sobotu 16.října 2010. Účast byla oproti minulým ročníkům o trochu menší, možná to zaviniily volby do zastupitelstev a do senátu, ale na kvalitě programu to rozhodně neubralo.

Všechny přítomné přivítal Pavel Malák, člen Mělnického Pegasu, který celé dopoledne program moderoval. O hudbu se postaral, jako již tradičně, Marian Kořínek s doprovodem. Následovalo hudebně poetické pásmo „Krajina básníková zpěvu“, věnované 200.výročí narození velkého básníka Karla Hynka Máchy, které z veršů člena Mělnického Pegasu Josefa Brože sestavila Blanka Štráchalová, jež je navíc s Alenou Krtilovou, Josefem Kubiasem, Miroslavem Síglem a Pavlem Malákem přednášela.

Básníku Českého ráje, Josefu Brožovi, byla předána cena „Osobnost Pegasu“ k jeho nadcházejícím 90. narozeninám.

Po krátké přestávce přednesl „Slovo poroty“ člen Mělnického Pegasu a Obce spisovatelů, Mgr. Jaroslav Schnerch. Zaměřil se zejména na smysl poezie pro mladou generaci, která může do budoucna přivést svou tvorbu k novým netradičním směrům. Vyzdvihl význam studia literární teorie dle odborných poetických časopisů a vydávaných revue. Mladý autor tak má možnost zamýšlení se nad ovládním mateřského jazyka, zvládnutím emocí, zpracováním niterných zážitků, ale i pochopením literárních pojmů. Jedině tak je možné nalézt si svou vlastní cestu a být svůj.

Vítězné práce poté přednesli Alena Krtilová a Pavel Malák. Ocenění jednotlivým autorům předali Zdenka Líbalová a Jaroslav Schnerch. „Ortel“ nad hodnocenými pracemi vynesl Pavel Malák. Zdůraznil, že nejmladší člen soutěže dosáhl deseti, nejstarší člen 86 let.

A jak celostátní literární soutěž dopadla?

V kategorii A, tj. autorů do 15 let, jichž se zúčastnilo 6 autorů, byla udělena 2 čestná uznání, a sice Doubravce Požárové z Mutějovic a Petru Miklíkovi ze Strakonice.

Kategorii B – autorů do 30 let – obsadilo 15 básníků. Na prvním místě stanul Jakub Fišer ze Stodu, na druhém Vojta Diatka z Prahy 4, na třetím Kristýna Biňovcová z Rakovníka, čestné uznání obdržela Sára Arnsteinová z Prahy 4.

Kategorie C náleží autorům nad 30 let. V té soutěžilo 13 autorů. Ocenění za první místo převzal Petr Petříček z Hořovic, na druhém místě se octla Hana Bendová z Brna a na třetím Dana Šubrtová

z Kosmonos. Čestné uznání v této kategorii náleželo Janě Brušákové z Hostomic pod Brdy.

S kategorií D, tj. autorů, kteří již vydali básnickou sbírku, měla porota práci největší. Jak správně rozhodnout u téměř vyzrálých poetů a neublížit přitom autorům ostatním? Vždyť své práce přihlásilo 11 básníků! První místo obsadila zcela bez výhrad Svatava Mášová z Kroměříže, druhý Pavel Šubrt z Kosmonos, dlouholetý přispěvatel soutěže, třetí Oldřich Damborský z moravských Bořetic. I ostatní 2 autoři zaslali vynikající práce. Jednalo se o Václava France z Nové Paky a Delicii Nerkovou z Prahy 4. Za své verše převzali čestná uznání.

Všichni přítomní si mohli vyzvednout sborníček vítězných prací, ale i další nabízené tiskoviny. Byl zároveň vyhlášen již 17. ročník této oblíbené literární soutěže.

V Mělníku 16. října 2010

Zpracovala : Jindra Lírová

11. Dny poezie v Broumově (22. - 24. 10. 2010)

Když jsem Věře Kopecké posílala přihlášku na letošní Dny poezie, myslela jsem, že tak podpořím Václava France coby další účastník z řad LiSu. Nakonec ale všechno dopadlo úplně jinak, a tak jsem do Broumova dorazila z LiSu jediná.

Po menších peripetiích, které mi ČD přichystaly v podobě zmeškané přípoje v České Třebové (cestovala jsem z Olomouce) s následkem dvouhodinového zpoždění jsem nakonec do Broumova přece jen dorazila. První, s kým jsem se setkala, byla Věra Kopecká, která mi přišla naštěstí na náměstí naproti, klubovnu, kde jsme se všichni měli sejít, bych totiž sama hledala poměrně obtížně.

V klubovně bylo živo, mezi přítomnými jsem poznávala některé známé tváře z JPJ. Hrnek teplého čaje a pár chlebičků přišlo vhod, ale ani jsem se nestačila pořádně rozkoukat a už jsme se přemísťovali do Kreslírny klášterního gymnázia, kde se mělo konat autorské čtení. „*Na dně moře verš*“, tak zněl název programu i sborníku z básní přihlášených autorů. (Malá statistika: autorů se přihlásilo kolem padesáti, dorazilo asi jich 32-35, kterýžto počet se v průběhu setkání různil). Věra K. byla neoblomná – každý přečte jen jednu báseň. Netroufám si odhadnout počet diváků, ale přece jen básníci byli asi v převaze. Po úvodním přivítání od Věry K. a starostky Broumova přišlo na řadu autorské čtení (pěkně podle abecedy). Nečekaným, ale příjemným překvapením letošního ročníku byla účast ruské básnířky Jekatěřiny Poljanské z Petrohradu. Její verše Věra K. přeložila do češtiny a vydala (pro zájemce: jeden výtisk vlastním, tož... ;-)).

Po skončení čtení jsme se přesunuli do prostor Aerocampu a ubytovny Letiště Broumov, kde pro nás bylo zajištěné občerstvení, strava (snídaně-oběd-večeře) a ubytování – a de facto celkové zázemí celého setkání. (Kdo si s sebou přivezl tlustý svetr a teplé ponožky, neprohloupil – rozhodně ne první večer, během soboty už bylo na pokojích i v jídelně přece jen o něco tepleji.)

Po večeři přišla na řadu první poetická dílna. Vedl ji Jaroslav Schnerch a podle jeho zadání jsme si měli vybrat, zda chceme „*být stromem, lesem, horou, nebem, vodou, řekou...*“, a napsat „*žlutou či modrou báseň*“. Po hodině práce a usilovného přemýšlení jsme svoje výtvořky prezentovali. Bylo to zajímavé, přesto jsem si (jako asi většina) ověřila, že psaní veršů na počkání není můj styl. Tím oficiální páteční program skončil, neoficiálně se pokračovalo dlouho do noci...

Sobota odstartovala snídaní a dopolední dílnou, které se ujal Gwidon Hefid (jeden z polským účastníků letošního JPJ). Vezmi báseň, rozstříhej ji na jednotlivé verše a nechej poety, ať ji poskládají do původního stavu – a nikdo z nich se nudit nebude. Pracovalo se ve skupinkách, „rekonstruovaly“ se verše Františka Halase a Marie Konopnické, aby se následně překládaly do češtiny a polštiny. Při vysvětlování neznámých slov se zapotily obě dvě strany, ale výsledky stály za to.

Počasí nám bylo nakloněno, a tak po obědě skupinka nadšenců vyrazila do Adršpachu, ostatní podnikli pěší túru po okolí nebo si vytvořili vlastní program. Podzim ve skalách je kouzelný, nebe bylo blankytné a vzduch průzračný, i když chladný, což trochu znesnadňovalo fotografování, při konverzaci to ale nebylo na překážku. A znovu jsem si vzpomněla na JPJ, na výlet do Prachovských skal, i vloudila se myšlenka, v jakémže to skalním městě se spolu s dalšími literáty ocitnu příště...

Sobotní večer zahájila autorským čtením Jekatěrina Poljanská (ruština má přece jen něco do sebe...), její verše přeložené do češtiny pak četla Věra K. Zbytek večera byl převážně v režii Romana Gilety, který vyhlásil soutěž o nejlepší „chujku“ (odvozeno z haiku, zbytek netřeba komentovat...), četly se naše nejoblíbenější verše a večer by se asi býval rozjel i víc, kdyby nebyla většina z nás pohybem na čerstvém horském vzduchu dokonale unavená. Ještě před půlnocí se tak většina účastníků rozprchla, někteří definitivně, jiní slíbili, že se na snídani ještě vrátí.

Ráno jsme zjistili, jak moc nám počasí v sobotu přálo, bo za okny bylo zataženo, větrno a deštivo. Po snídani Věra K. pozvala hrstku zbylých účastníků k sobě domů na kafe a odtamtud se i poslední začali pomalu rozjíždět domů. Já jsem si Broumov protáhla na cestu vlakem až do České Třebové, kde jsem se rozloučila s Jarmilou Maršálovou,

Libuší Matysíkovou a Lucií Jarkovskou... a přestoupila do vlaku na Olomouc plného podnapilých fanoušků Bohemians (ale to už je zase jiná pohádka).

Broumov byl pro mě skvělá zkušenost – pocvičila jsem se v polštině, poznala spoustu nových lidí, získala zajímavé kontakty a odvezla si spoustu sbírek (a podívala se do Adršpachu :-), ale ještě něco navíc. Jenže to je jaksi nesdělitelné a musí se to zažít. Takže lisáci, můžete-li, neváhejte a zkuste to příští rok taky ;-).

Moje fotky ze Dnů poezie v Broumově najdete tady: http://francescafarniente.rajce.idnes.cz/11._Dny_poezie_v_Broumove_22.-24.10.2010/

Hana Runčíková

VEČERY AUTORSKÉ TVORBY

Výzva pro básníky, poety a jiné literáty!

Na husitské faře v Tábořské ul.65 v Nuslích se od 11.listopadu 2010 otevírá každý čtvrtěční večer prostor pro vaši literární tvorbu a podobně. Kapacita 40 - 50 míst v klidném prostředí. Ráda uvítám váš zájem a návrhy!!!

Do konce října sbírám také nápady na název těchto tematických večerů, pokud vás něco napadne, sem s tím. Chystám odměnu osvícenému.

Jiřina Břicháčková mail ginashanti@centrum.cz, telefon 777 08 33 02

VLNY MODRÉHO DELFÍNA,

Literární vysočina o.s. a Vladimír Babnič vyhlašují další ročník literární soutěže VLNY MODRÉHO DELFÍNA, tentokrát na téma CHLĚB A HRY.

Soutěžní práce musí splňovat následující podmínky: maximálně 2 strany textu /můžete posílat poezii i prózu/. Práce se přijímají jeden měsíc : od 1. do 30.listopadu 2010. Texty zasílejte pouze mailem ve wordu na literarnisoutez@centrum.cz. nebo babnic@hls.cz

V záhlaví přílohy uvedete poštovní adresu, rok narození a telefonické spojení na mobil i pevnou linku. Ceny pro vítěze:

1. místo 3000 Kč, 2.místo 2000, 3.místo 1000.

Výsledky budou vyhlášeny v měsíci březnu v Plzni. Podrobnosti najdete včas na www.zora.bloguje.cz .

Zora Šimůnková

KAREL HYNEK NA KOSTI

Josef JINDRA

„Lehká co mlha – bloudí sen“.

Oponou mlhy prostupuje
běh dávných hradních scén
a v mlhu vědomí se vkládá :

Hrad právě tu zakládá
pan Beneš z Vartenberka,
je na skalisku v křižovatce
tří čarokrásných údolí.
Pak času drsná soukolí
a zlé i dobré generace
hrad dalšími zdmi zdobily.

Sen vidí stékat proudy potu
a ve stružkách je rudá krev,
když robotníkům za robotu
zpívají biče po zádech.

Jeví se zrádlní Hazenburci
i vzácný z ŠeleMBERKA Jan,
i Bíbrštejní s Lobkovici.
Těch třicet let válečných ran
vede Černínské vladaře
a paní Sylva zachraňuje
hrad proti vůli císaře ...

Teď už mi mlha vyjevila
jen potrhané obrazce
na stěně sídla Lobkoviců.
Tichý hlas volá Ignáce,
však my mu říkáme přec Hynku!
To Tys tu tedy právě byl
a myslel na Lorinku!

A smutní černí truchlenci
se šedým nebem ženou,
lhostejně omývají hrad
svou tvářív uslzenou.

Snad se mi zdá, že teď tu stál
a kreslil čtyři rohy Bílé věže!
Poezie české slavný kníže,
nekorunovaný král.

PODZIMNÍ JIČÍN

Ilona PLUHAŘOVÁ

V dál krajinou Cidlina líně probublává,
a Veliš jak velbloud na obzoru polehává,
vrch Zebín spí, kolébán podzimním rozjímáním,
sbor statných lip aleje šumivě pěje stráním,
zář zlatého listoví podzimní brázdy hladí,
však stíny už slunci svá tajemství neprozradí.

Na náměstí, v čtvercové mozaice šachovnice,
hra partie života táhne na lidská srdce,
chrám svatého Jakuba k obraně sílu dává,
jen rošáda naděje útoku odolává.

Věž červenou střechu do oblohy zabodává,
čas, věčný pán, majestát, vedle ní pokulhává,
proud staletí něžný krk s ochozem v náruč svírá,
dech větru na špičce pro korouhev verše sbírá.

Tep hodin dál rytmus Jičína odměřuje,
jen vrabců křik mlčení uliček pranýřuje,
jdeš městem, tou magickou krůpějív v louži světa,
kde minulost zítřky a pozítřky kouzlem splétá.

(oba příspěvky jsou z programu LiSu ke Dni poezie)

Kobra má narozeniny ...

Foto: Žantovský

KOBRA

Kulturní občasník regionálních autorů
Vydává Literární spolek při Knihovně Václava Čtvrťka v Jičíně
jako interní tiskovinu.

Připravil : Václav Franc, K Hájků 1724, 509 01 Nová Paka

Ročník 11. Číslo 11. Listopad 2010.

(5. listopadu 2010)

www.ikobra.cz